

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

*Nepřestáváme tedy konat dobro, neboť
patří čas, budeme sklízet své ústání*

Gal

6

Milí farníci, drazí čtenáři,
končí další prázdninové období a já mám poprvé možnost napsat do těchto Farních listů, které pravidelně a rádi pročítáte. Jak už to bývá, v některých farnostech o prázdninách dochází ke stěhování kněží a někteří farníci očekávají, zda jim biskup vezme jejich oblíbeného faráře nebo kaplana. V tomto roce se to stalo i v Luhačovicích. Otec biskup mě posílá sem k vám na luhačovickou vinici, abych obdělával lázeňskou Boží révu.

Začíná další školní rok, další etapa našeho života. Ta je spojená s návratem dětí a studentů do školních lavic, ale je spojená i se změnami v přírodě – ubývá tepla, světla, o to více budeme moci sledovat krásu Božího doteku v přírodě, která se bude nádherně zbarvovat do odstínů všech možných barev.

Ať nám tedy příchod nových starostí a povinností, příchod podzimu nevezme radost, elán a sílu, ale ať nás tento čas naplní úžasem z krásy, kterou pro nás Stvořitel z lásky k nám připravil. A tuto radost a obdiv z nádhery kolem nás, z různých Božích pohazení a povzbuzení si nenecháme sami pro sebe, ale zkusme se s tím rozdělit i s našimi známými i neznámými lidmi, kteří přicházejí do našeho společenství.

Kéž se vzájemně provázíme na cestě tímto pozemským životem k nebi. Krácejme společně, podpiřejme se navzájem tímto rokem podanou rukou, pomocí, hezkým slovem, úsměvem a především modlitbami. Těším se na společné chvíle s vámi s nadějí a radostí. Modlím se za vás a každému rád žehnám +

P. Dominik

Antonín Ciril Stojan

Mgr. Zdena Pančochová

Málokdo si za svého života získal tolik obdivu, sympatií, úcty a lásky jako „tatiček Stojan“, jak se mu láskyplně říkalo.

Jak o něm řekl Mons. Jan Graubner „Stojan není slavný proto, že byl biskupem; stal se biskupem proto, že už slavný byl – pro svůj způsob žití evangelia. Viděl potřebné, kterým uměl naslouchat, a nedal si pokoje, dokud jim nepomohl. Byl skromný, obětavý a pracovitý, ale vždy pro druhé. A to bylo motorem jeho skutků“.

A. C. Stojan byl velkým příznivcem dvou nejvýznamnějších poutních míst na Moravě – Velehradu a Svatého Hostýna.

Připomeňme si v té souvislosti velkou událost z roku 1912 – korunovaci Panny Marie Svatohostýnské a Jezulátka, jejímž iniciátorem byla Matice svatohostýnská pod vedením A. C. Stojana.

Kroky k této slavnosti byly podniknuty již v roce 1900. Prosba o peněžitě dary či darování šperků měla velký ohlas. Nejen z celé vlasti, ale i z ciziny, zejména z Ameriky

a z Vídně přicházely dary, a tak mohl profesor Ing. Fanta, pražský odborník, začít se svými spolupracovníky pracovat na mimořádném díle – zhotovení korunek pro Pannu Marii a pro Jezulátko.

Dvě nádherné korunky vyrobené z drahocenného materiálu, ze zlata, perel a drahokamů byly dopraveny na Svatý Hostýn 15. července 1912. Papež Pius X. schválil žádost olomouckého kardinála Františka Saleského Bauera (1841–1915) o povolení korunovace a pověřil jej, aby příslušnou papežskou korunovaci vykonal 15. srpna 1912.

Zástupci Matice svatohostýnské se pod vedením P. Stojana vypravili do Říma. Papež Pius X. obě korunky slavnostně posvětil a přitom udělil Svatému Hostýnu duchovní privilegia.

Delegace pak s posvěcenými korunkami navštívila nejposvátnější místa v Itálii i v naší vlasti, takže korunky spočívaly na 58 oltářích chrámů a na hrobech světců. Žádná z mariánských korunek v celém světě neprošla tak velkým svátostným putováním.

15. srpen 1912 byl dnem korunovace. Vrchol posvátného Hostýna zaplnily desetitisíce návštěvníků. Korunovační slavnosti měly trvat deset dní. Proto P. Stojan zajistil 35 vojenských stanů, zdravotnickou službu, vývařovny, byla zde poprvé telefonní ústředna a na vrchol hory byl dopraven parní stroj k vyrábění el. proudu, takže večer bylo možno poprvé vidět Svatý Hostýn v záři elektrického osvětlení. Hudebníci spolu s pěveckými sbory dotvářeli slavnostní atmosféru.

Na začátku korunovačních obřadů promluvil kardinál F. S. Bauer a ve své promluvě popsal obě korunky. „*Mariánská korunka*“ je celá ze zlata, pokrytá perlami a drahokamy. Uvnitř je vyryt nápis: „*Pořízena jsem byla zbožností lidu cyrilometodějského, z lásky k Marii Panně, v touze po větší slávě Boží*“. V čelence vroubené dvěma řadami perel je napsáno: „*Zůstaň matkou lidu svému*.“ Na čelence jsou znaky Moravy, Čech a Slezska.

Korunka pro Jezulátko je celá ze zlata, ozdobená drahokamy. Nese nápis: „*Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi*.“ Po dokončení slavnostní korunovace zaduněly salvy hmoždířů a děl a rozezvučely se zvony Svatohostýnského a všech chrámů Moravy. Slavnost byla vyjádřením lásky, úcty a vděčnosti k Panně Marii Svatohostýnské. Moravané ukázali, že ji považují za Královnu.

Možná, že si při nejbližší návštěvě Sv. Hostýna vzpomeneme na tuto velkou slavnost. Nezapomeňme na hlavního organizátora, člověka, bez jehož obdivuhodného úsilí a obětavosti by mnohé nebylo.

V roce 1921 byl ThDr. Antonín Cyril Stojan jmenován arcibiskupem. Přes nesčetné ovace, blahopřání, výrazy úcty a radosti zůstal sám sebou. Nezměrné celoživotní úsilí a mimořádné nasazení, které charakterizovalo jeho život, se začalo projevovat na jeho zdraví.

Pro nás je zajímavá připomínka, že v říjnu 1922 udílel pan arcibiskup v Pozlovicích Svátost biřmování a poté světil kostel. Jeho zdravotní stav již nebyl dobrý. Byla to vlastně poslední slavnost, kterou vlastními silami vykonal. Podlomené zdraví ho uvěznilo v Arcibiskupském paláci. Zemřel 29. září 1923. Bude tomu tedy rovných 100 let.

Z mnoha nekrologů vyjadřujících úctu a obdiv k zesnulému mě zvláště upoutal tento:

„*Venkov*“ 30. 9. 1923

„*Kdo znal kaplana a faráře Stojana, znal také arcibiskupa Stojana. Zůstal prostým duchovním pastýřem věřících na každém místě.*

Po té stránce neměl předchůdce a nebude mít hned následovníka“.

Volně zpracováno podle „*STOJANOVIN*“ vydaných Arcidiecézí olomouckou 2021

Ro ho or s panem kaplanem Dominikem Ko ářem

Panu kaplanovi Dominiku Kovářovi je 28 let, narodil se 24. února 1995 a pochází z neda-
lekého Lidečka u Vsetína. Rodiče se brzy po jeho narození rozvedli. Vyrůstal v rodině s pra-
rodiči i sourozenci z maminy strany. Jedním z jeho strýců je nám dobře známý otec Pavel
Martinka, který do července letošního roku působil jako farář v Želechovicích a na
Provodově.

Po maturitě na Gymnáziu ve Valašských Kloboukách vystudoval otec Dominik Cyrilometo-
dějskou teologickou fakultu, zároveň se během této doby připravoval na kněžství v Arci-
biskupském kněžském semináři v Olomouci a v roce 2021 byl vysvěcen na kněze. Jako kaplan
působil dva roky v Holešově.

Otče Dominiku, těšil jste se k nám do Luhačovic?

Těšil, kdo by se netěšil do lázní :-).

31. května jsem se od otce biskupa Josefa dozvěděl, že bych měl nastoupit během prázdnin
na nové působiště – tady do Luhačovic. Zjistil jsem, že ten samý den je i výročí úmrtí otce
Antonína Kupky, který stavěl nový kostel v Luhačovicích, tak to bylo i symbolické.

Pana faráře, otce Jana Stona, jsem poznal během pěti let, kdy působil u nás v Lidečku. Tehdy
jsem mu u oltáře ministroval, tady v Luhačovicích mu budu k dispozici jako kaplan a až bude
jednou biskupem... tak uvidíme :-).

A také podruhé střídám kaplana otce Jana Svozilka. Nejprve jsem po něm přišel do Bílovic,
teď do Luhačovic, asi se může těšit, že ho vystřídám i v Bystřici pod Hostýnem.

Jak vzpomínáte na své dětství, jaké jste byl dítě, školák?

Jelikož nemám žádné sourozence, tak dětství bylo na jednu stranu těžké, ale s odstupem času
mohu říct, že jsem během života našel spoustu přátel, kteří mi roli sourozenců perfektně
doplňují. Navíc se dokážu vžít do situace dětí i dospělých, kteří prožívají podobnou situaci.

S rodinou jsme chodívali skoro každý den na mši svatou, ministrování mě bavilo, až pak se
dělaly úkoly do školy (někdy až v autobuse cestou do školy :-)).

Máte nějaké koníčky, záliby? Jak trávíte volný čas?

Rád si přečtu nějakou pěknou knížku, nebo se projdu do přírody, nebo jen tak na růženec.
Mám rád kolotoče na poutích. Když jsem byl v kněžském semináři v Olomouci, chodil jsem se
spolužáky za odměnu po splněných zkouškách na kolotoč nebo jinou poutovou atrakci.

Taky mě baví jezdit autem. Zpočátku jsem se trochu bál řídit, strach ale rychle opadl a jako
správný kněz jezdím často a rád, někdy trochu rychleji. Naštěstí je tady v okolí Luhačovic
dostatek radarů, takže se snažím jezdit opatrně.

Jste mladý člověk, co Vás vedlo, formovalo na cestě ke kněžství?

O kněžství jsem začal přemýšlet už jako malý kluk, když jsem ministroval. I když to samozřejmě byly jen dětské představy, hraní si na kněze. Často jako ministrant jsem byl blízko oltáře a blízko kněze. Mé povolání tedy rostlo především u oltáře, při adoracích a bohoslužbách. Přitom jsem poznal mnoho kněží, z nichž mi někteří byli vzorem, ale i oporou. Před maturitou jsem několikrát navštívil olomoucký kněžský seminář v rámci duchovních obnov. Jsem rád, že jsem měl v semináři čas poznat, kudy má vést moje životní cesta.

Skrze pastorační praxi a pod vedením P. Víta Hlavici jsem získával také cenné zkušenosti ve farnostech Kroměříž a Vizovice. Při hlubším pohledu na to, jak se ve farnosti žije a pracuje, jsem si znovu a více uvědomil, že chci sloužit Bohu a lidem právě jako kněz.

Jak vzpomínáte na své kněžské svěcení a primici?

Moc rád, i když to v mnoha ohledech bylo náročné. Stejně jako svatbu si ženich s nevěstou připravuje jednou za život, podobně je tomu s primicí. Akorát je na to novokněz sám, bez nevěsty :-). Naštěstí jsem měl kolem sebe spoustu farníků, kteří byli ochotni pomoci.

V roce 2021, kdy jsem byl vysvěcen na kněze, začala další vlna covidu, a proto bylo těžké něco připravovat či domlouvat. Nakonec vše dopadlo skvěle, i když svěcení muselo být s respirátory. Primice pak následovala v Lidečku u kostela, na místě, kde se dříve pohřbívali kněží, tudíž to bylo velmi symbolické. Pak následovaly ještě děkonné mše svaté v Bílovicích a na Svatém Hostýně.

Myslím, že každé kněžské svěcení se do srdce novokněze zapíše silným způsobem a často se to nedá popsat slovy.

V letošním roce nebyl v naší arcidiecézi vysvěcen nikdo. Jak vnímáte pozici kněze v současné společnosti a co si myslíte, že by měl kněz „naší doby“ vlastně umět?

V dnešní době jsou na kněze kladeny větší nároky a požadavky. Někteří lidé si myslí, že by měl být kněz odborníkem úplně na všechno. Ale podle mě se u kněží nesmí vytratit jedna podstatná věc – láska k Bohu a k lidem. Proto by měl kněz trávit čas především před svatostánkem a s lidmi.

Jak říká papež František: „Kněz má smrdět po ovcích.“ Neměl by být schován na faře, ale měl by jít mezi lidi, být se svým „stádem“.

A proto se těším na společné setkávání s vámi, nejen v kostele, ale i při různých příležitostech, třeba s panem farářem u vás doma. Těšíme se! :-)

Rozhovor vedla Markéta Prouzová

Křesťanství a okultní praktiky

Vojtěch Kodet, Karmelitánské nakladatelství, 2019

Muzikoterapie

Ráda bych se zeptala na váš názor na muzikoterapii. Lékařka mi ji nabídla v rámci léčby. Víím, že muzikoterapie je dnes obor, který se studuje, je velmi propracovaný. Vzhledem k tomu, že tato lékařka nabízí kromě běžných postupů i různé postupy alternativní, musím říci, že jsem poněkud ostražitá. Budu velmi ráda za vaše vyjádření.

Muzikoterapie je dnes všeobecně chápána jako doplňková forma terapie. Samotný pojem muzikoterapie vznikl spojením řeckého slova *therapeuein* (léčit, ošetřovat) a latinského slova *musica* (hudba). Jde tedy o léčbu hudbou, a to buď hudbou poslouchanou (receptivní muzikoter.) nebo hranou (aktivní muzikoter.). Muzikoterapie může být individuální nebo skupinová.

Muzikoterapie je poměrně mladý obor, avšak s dlouhou historií. O kladných účincích hudby na člověka a jeho zdraví se můžeme dočíst už ve Starém zákoně: králi Saulovi přinášelo úlevu, když král David před ním hrál na citeru (srov. 1 Sam 16,23). Hudbu v léčení využívala většina starověkých kultur. Zastánci magického výkladu věřili v nadpřirozenou ozdravnou moc hudby. Pythagoras a další antičtí matematikové chápali hudbu jako odraz kosmického pořádku. Pro celkovou harmonii všeho byla podle nich nutná harmonie tónů, lidského ducha a celého kosmu. Starodávni léčitelé zase věřili, že harmonie tónů napraví u nemocného člověka jeho tělní disharmonii a tím se uzdraví.

Současný psychologický systém se zamě-

řuje na prožívání jedince při poslechu hudby. Jak reaguje na daný rytmus, jaké emoce v něm vyvolávají různé tóny, jaké vzpomínky se mu vybavují při poslechu určitých sekvencí hudby apod. Moderní muzikoterapie je charakterizována několika školami. Zatímco americká škola se osvědčila především prakticky v sociální oblasti během světové války, švédská škola od samého začátku vychází z hlubinné psychologie, zejména pak z archetypů C. G. Junga. Zakladatel této švédské školy muzikoterapie Alexis Pontvik popsal hudbu jako otisk harmonických vesmírných vztahů. Proto tvrdí, že dokáže člověku vrátit jeho původní harmonii s kosmem. Německá škola se specializovala na léčení neuróz a funkčních poruch. Dnes existuje nepřeberné množství různých směrů v muzikoterapii, spojených s různým pojetím světa, filozofickým či psychologickým zaměřením.

Muzikoterapie se používá k ovlivnění vegetativních funkcí člověka – jeho srdečního rytmu, dýchání, svalového napětí, může zmírňovat bolest, úzkost a strach, využívá se k léčbě komunikace, adaptability, neuróz, závislostí. U zaoostalých dětí se používá k jejich rozvoji.

Samozřejmě, že není problém, když si člověk pustí svoji oblíbenou a esteticky krásnou hudbu. Je však třeba naučit se rozlišovat a oddělit dobrou hudbu od škodlivé. Pokud se k muzikoterapii využívají všeobecně přijatelné skladby klasické produkce, které vyvolávají intenzivní emoční prožitky, je to v pořádku.

Bohužel se však k muzikoterapii nevybírám hudba podle estetických kritérií. Hudba je tu brána jako systém vibrací (někdy se např. používají k hraní šamanské bubny, tibetské mísy atd.), a tyto vibrace se mají spojit s vibracemi, které probíhají v buňkách našeho těla. Tak má docházet k harmonizaci našeho energetického systému, máme dosáhnout mimosmyslového vnímání a čerpat z „energetického univerzálního duchovna“ (tak např. holistická muzikoterapie). Takovýto druh hudby bývá velmi často spojen se šamanismem, ezoterikou, či relaxační hudbou New Age. To vše může být pro člověka duchovně nebezpečné. Proto je muzikoterapie zmiňována také v dokumentu „Ježíš Kristus, nositel živé vody“ jako jedna z praktik, které používá hnutí New Age k dosažení svého cíle. Tento dokument upozorňuje, že je tato hudba často prezento-

vána jako prostředek k dosažení harmonie se sebou samým nebo se světem. Jednou její částí je i hudba keltská nebo druidská. Někteří skladatelé New Age tvrdí, že jejich hudba propojuje vědomí s nevědomím. Kromě melodií je přítomné i rytmické a meditativní opakování klíčových vět. Tím dochází k určitému druhu transu a zasvěcení se. V tomto ohledu jsou takové praktiky nebezpečné.

Obecně je třeba dát si pozor na každou hudbu, jež má za cíl dovést nás k určité formě transu a mimosmyslového vnímání, kdy nad sebou člověk ztrácí kontrolu a otevírá své podvědomí proti náboženským silám, nebo jež je spojena s protikřesťanskými filozofickými a náboženskými systémy. Ostražitost je tu opravdu na místě.

Seznamte se s knihou

Marta a Marie trochu jinak

„Málokterý evangelijní úryvek“, říká autor knížky P. Kodet, „je opředen tolika podivnými interpretacemi, jako příběh o Martě a Marii, jak nám ho zaznamenal evangelista Lukáš“ (L 10, 38-42).

Od dětství jsme možná slyšeli, jak je třeba hlavně se modlit jako Marie, nejen se pořád starat a pobíhat jako Marta.

Tady autor klade otázku: „Lze vůbec sjednotit život ve světě či apoštolát všeho druhu s hlubokým a autentickým duchovním životem?“

Odpověď není jednoduchá. P. Kodet připomíná celou řadu názorů různých teologů od počátku církve až do dnešní doby.

Významný posun v této záležitosti znamenal II. vatikánský koncil (1962-1965). Podle učení koncilu se křesťanská svatost, k níž

jsou povoláni úplně všichni (srov. LG 40), uskutečňuje různými způsoby, podle podmínek a životního stavu každého jednotlivce. Je mnoho specifických povolání, jimiž Bůh obohatil a ustavičně obohacuje církev a lidstvo (srov. LG 41). Podstatné není to, zda se člověk věnuje modlitbě, službě druhým nebo nějaké jiné činnosti, ale spíše, proč to dělá, co ho k tomu motivuje. Každé povolání a poslání má být prožíváno jako způsob sebedarování, v co nejhlubším sjednocení s Kristem, „skrze něho, s ním a v něm“.

„Už víme“, čteme dál v knize, „že není řešením ze světa utíkat, ale naučit se v něm žít, protože do tohoto světa jsme postaveni, ba dokonce Bohem poslání.“

Také církev musí vést se společností dialog, ale přitom zůstat na světě vnitřně nezávislá. Ale to právě vůbec není snadné. Následující kapitola s názvem „Novodobá pokušení světa“ je velmi aktuální a stojí za zamyšlení. Vyjímám z ní následující část. Snad vás zaujme natolik, že sáhnete i po knížce. Stojí za to. Je možné vypůjčit si ji ve farní knihovně.

Únik do virtuální reality

Tento útěk se může dít různým způsobem, více či méně zavádějícím. Počínaje neškodnou zábavou, přes vysedávání u nekonečných televizních seriálů, odkud lidé nasávají, co je „normální“ podle ducha světa, přes závislosti na počítačových hrách, kde se aktéři vžívají do rolí svých virtuálních hrdinů, místo aby řešili své vlastní životy..., až po závislosti na alkoholu, drogách a na bezbřehém internetu. Samozřejmě vždy záleží na míře použití, ale společným jmenovatelem všech uvedených věcí je vědomý či nevědomý únik ze skutečného života do života nereálného.

Spojení „virtuální realita“ znamená v překladech něco jako „neskutečné skutečno“ a tedy vyjadřuje jistý protiklad. Jde o prostředek, který se snaží navodit dojem reality. Člověk pak prožívá jako něco skutečného to, co ve skutečnosti ani neexistuje nebo se nachází mimo jeho dosah a možnosti.

Virtuální realita nás může přenést do oblastí, kam bychom vůbec neměli šanci se podívat, umožní nám prožívat to, co bychom prožít nemohli - ale také, co bychom nemohli prožít tak snadno a bez následků. Na jedné straně nám zde technika otevírá netušené možnosti v oblasti vědy, výzkumu i kultury, na straně druhé se stává nebezpečným lákadlem, které

nás odvádí od prožívání každodenního konkrétního života s jeho radostmi i problémy, což může vést až k devastaci člověka.

Když si člověk navykne řešit své životní těžkosti takovým útekem z reality, může se stát, že začne žít svůj život jen ve zbytkovém čase: to, co mělo být zábavou a odpočinkovou aktivitou, stane se mu hlavním programem a smyslem života. Na žití zbuďte jen čas, který nestráví na mobilu, u počítače či televize.

Tato lákadla začnou natolik zaměstnávat jeho mysl a emoce, že přestane žít vlastní neopakovatelný život. Většinu času a síly člověk věnuje tomu, co nemá se skutečným životem vůbec nic společného. Jeho vlastní život mu přitom protéká mezi prsty.

Dochází zde k novému typu znesvobodnění člověka: to, co mi mělo sloužit, mě zotročuje. Tento problém začíná být častý u lidí střední generace, ale především v životě dětí a mladých lidí, kteří jsou ještě nezralí a v životě neukotvení, chybí jim životní směr, vnitřní řád a hierarchie hodnot. Ještě nezakusili a nepoznali, co je v životě opravdu důležité, a pokud to vědí, tak se podle toho nedovedou řídit.

Čas, který měli prožít ve smysluplné činnosti nebo v komunikaci s někým, kdo je má rád, je často vyplněn bezcílným surfováním po internetu nebo hrou na mobilu či počítači. Velkým úskalím je přitom nejen vlastní obsah těchto činností, ale i samotný čas strávený na sítích. Člověk se neucí komunikovat s jiným člověkem, ale s přístrojem. Tím se mu v podvědomí vytváří pocit, že on je tím, kdo vše určuje. Jeho „partner“ je ovladatelný, dělá přesně to, co po něm chce, a není třeba brát ohled na jeho city.

FarLístek

Příloha Farních listů věnovaná dětem

Další školní rok

Milé děti, máme po prázdninách a opět většinu z vás čekají nové příležitosti k tomu dozvědět se něco nového. Přejeme vám, ať se s radostí rozvíjíte v tom, co vás baví a jde vám. Z toho, co vám nejde, si nedělejte velké starosti. Každý je jiný a každému nemusí jít hned všechno. Důležité je najít to, co vás baví a čím třeba můžete dělat radost i ostatním.

My bychom vám rádi udělali radost rozvrhem hodin, který si můžete vystříhnout a vybarvit 😊

PONDĚLÍ

ÚTERÍ

STŘEDA

ČTVRTEK

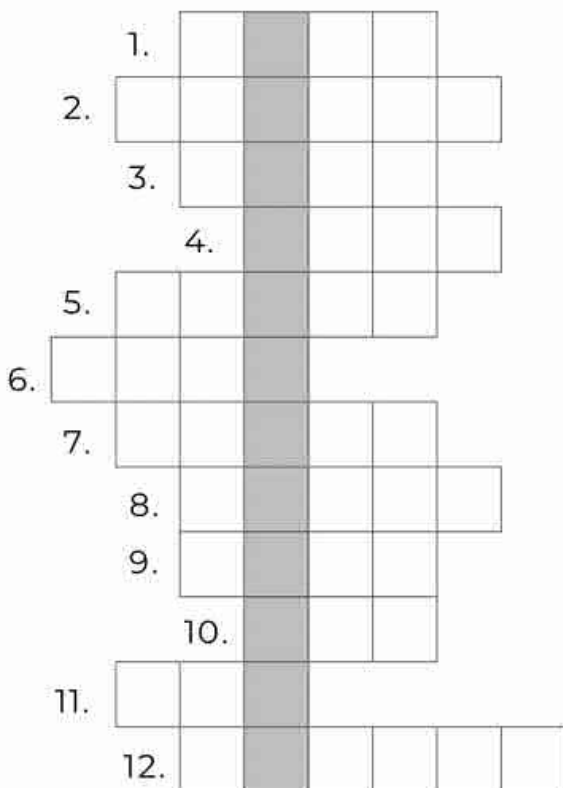
PÁTEK

Úsměv nestojí nic a přináší mnoho.

Svatý Václav

Svátek svatého Václava slavíme každý rok 28. září. Je to den, kdy si připomínáme, že ho jeho bratr Boleslav nechal zavraždit ve Staré Boleslavi, aby převzal vládu v zemi. V legendách se dočteme, že Václav sám pěstoval vno a pekl chléb ke mši, staral se o chudé, nemocné a vězně a podporoval šíření křesťanství.

Když vyluštíte křížovku a **doplníte** do řádků **slova opačného významu**, zjistíte, kým byl svatý Václav!

1. Pláč

2. Chytrý

3. Zábava

4. Nahoře

5. Bílý

6. Hladový

7. Brát

8. Vpravo

9. Velký

10. Noc

11. Světlo

12. Zadní

STŘÍPKY Z PRÁZDNIN NAŠICH FARNÍKŮ

V letním období se spousta z nás vydává na různé výlety, dovolené, poutě, návštěvy apod. Ne každý má však odvalu nebo potřebnou motivaci pro to, se někam vydat. Rozhodli jsme se tedy pro inspiraci a povzbuzení uveřejnit zkušenosti našich farníků. Tímto děkujeme všem za odvalu podělit se o své zážitky s ostatními.

SLOVENSKO A POZNÁVÁNÍ ČESKA

Slovensko, náš druhý domov plný srdečných přátel, každoroční relax, kde si odpočineme od všedních starostí prací na společném díle a túrami po horách. V horách je domov můj, tam srdce mé klidně bije. Tam, kde paprsek na tváři spočine, kde vítr s vlasy si hraje, tam na dosah Božské je. Kdo pocítí všední okamžik přítomnosti, kdo pocítí vzácné spojení v tichosti? Domovina moje... vždy bude milovaná, při pohledu na ni, hrdost mi oči rozevívá. Eva

Každoroční poznávání krás Česka s přáteli ze studií (letos nás bylo 49 osob a 1 pes). Prozkoumali jsme Broumovsko, Teplicko-adršpašské skály, polskou Hejšovinu – všude tak inspirativní krajina plná výletů pro rodiny s nenáročnými túrami a vlastivědnými výpravami i pro ty nejmenší (Mariánské poutní místo Malé Svatoňovice, Žacléř – Komenského poslední rozloučení s českou zemí, pevnost Josefov z Tereziánského období, tvrz Stachelbert – první republika, Železniční muzeum Výtopna Jaroměř atd.). Tuto část naší vlasti vřele doporučujeme! Janíkoví

DVOUTÝDENNÍ ROADTRIP

Když Pán Bůh tvořil přírodu v severní Itálii, myslel na rodiny s malými dětmi jako jsme my. Pro někoho by to nebyla dovolená, ale my jsme neměli velká očekávání, proto jsme vděční za krásné výhledy a malebné vesničky, které jsme mohli vidět „jen“ z okna obytného auta.

Nejvíce času venku jsme strávili u jezer (moře), kde si to náramně užily děti (7, 6, 4 a 1 rok). Voda šla vždy postupně, proto si u kraje nebo na břehu mohl krásně hrát i ten nejmenší. Také do hor jsme zavítali, a to díky silnicím vedoucím přes sedla Dolomit. Užili jsme si tak dechberoucí pohled na majestátnost přírody – díla Božího, byť nám péče o děti nedovolila se v klidu zastavit.

Děkujeme Bohu, že nám dal odvalu vydat se na cestu s dětmi, že nás vedl na bezpečná místa na spaní i bez kempů a že nás šťastně a ve zdraví dovedl zase domů.

Bětíkoví

KCHK

Katolická charismatická konference se koná každoročně v první polovině července na brněnském výstavišti a jsou to všudypřítomné fronty: na registraci, jídlo, kávu, svátost smíření, přimluvnou modlitbu, autogramiádu Lachmanové, Karase, Váchy či jiné publikující osobnosti. Fronty slouží také k setkávání se se známými či k seznámení se s lidmi novými. Oficiální program probíhá od 9:00 do 21:30 a tvoří ho modlitby chval, adorace, mše svatá, přednášky, koncerty nebo divadelní představení. Rodiče mají možnost svěřit své děti do péče dobrovolníků, kteří se jim věnují na paralelně probíhající Dětské konferenci.

Hana Hýsková

POPRVÉ KARAVANEM

Já a moje rodina jsme letos vděční za dovolenou v červnu v karavanu. Byl to náš úplně první zážitek s karavanem. Moc jsme si užili dobré počasí a příjemné prostředí v Lančově blízko Vranova nad Dyjí. Okolí nabídlo bohaté možnosti prozkoumávání, jako jsou hrady, zámky a zříceniny. Přehrada byla skvělým místem pro každodenní koupání. Jedna noc s deštěm nám nezkazila náladu. Byla to pro nás zážitková dovolená, kde jsme se museli přizpůsobit novým podmínkám. Nebyl to úplný luxus, museli jsme se uskromnit a někdy i překonat. Například každý den jsme se sprchovali ledovou vodou pod zahradní hadicí, což bylo zpočátku náročné, ale nakonec jsme si to oblíbili jako součást našeho dobrodružství. Tato zkušenost nás sblížila a otužila nejen tělo, ale i naše vztahy. Bylo to skvělé spojení s přírodou a sebezpřekonáním, které nám zanechá nezapomenutelné vzpomínky. Určitě jsme nebydleli v karavanu naposledy:-).

Lucie Kohoutková

POUŤ DO LURD

Možnost putovat do Lurd jsem měla díky Bohu již po třetí, ale poprvé s celou rodinou, což byla pro mě výjimečná příležitost. Lurdy nás přivítaly krásným slunečným počasím, pohledem na vrcholky Pyrenejí a majestátností Růžencové baziliky, která je všeobjímající. Jeskyni, ve které se sv. Bernardetě zjevila Panna Maria, proudí denně tisíce návštěvníků, a přesto z ní vyzařuje ticho, klid a požehnání. Proto bylo neobyčejné v ní prožít mši svatou v brzkých ranních hodinách. Nezapomenutelným zážitkem byly večerní svíčkové průvody, kterých se důstojně účastnily tisíce poutníků z celého světa, při nichž byla cítit velká síla, zvláště při zpěvu Ave Maria.

Děkujeme P. Hubertovi, bývalému faráři, za duchovní vedení při této pouti a sloužení mši sv. v českém jazyce, což byl pro každého velký přínos.

Zpestřením našeho putování byl cyklistický výjezd na nejznámější etapovou horu Tour de France – Tourmalet (2115 m.), při kterém cyklisté překonávali své limity. Naším domovem se na 4 dny stal hotel Christina, díky němuž jsme mohli ochutnat výtečnou francouzskou kuchyni.

Velké poděkování patří manželům Karlovi a „Francouzce“ Věrce Adámkovým. Pevně věříme, že do Lurd ještě někdy zavítáme.

Pavína Stolaříková

DUCHOVNÍ OBNOVA

Ve dnech 6. 7. – 9. 7. 2023 proběhla na Svatém Antonínku duchovní obnova „Duše Slovácka“ s otcem Vojtěchem Kodetem. Na duchovní obnovu se nemuselo přihlašovat, takže se účastnit mohlo kdykoliv a kterýkoliv den.

Počasí přálo, oběd pro účastníky byl vynikající, přestávky bylo možné využít k procházce kolem vinic, u křížové cesty nebo rozjímáním v poutním kostelíku. Ráno se začínalo růžencem, přes den byly tři přednášky, v 17 hodin mše svatá, v 19 hodin adorace.

Otec Vojtěch je kněz, karmelitán a úžasný hlasatel evangelia. Při jeho přednáškách můžeme zakoušet, jak si ho Bůh vede a používá, jak jeho srdce hoří pro Pána.

Výběr z poznámek z duchovní obnovy:

Na utrpení nejsme nikdy sami; Rozhodnutí jít za Ježíšem je třeba zopakovat; Přemáhat svoje sobectví a pýchu v sobě Boží mocí; Modlitba je pro nás dech života, když se nemodlím, tak se udusím; Otcovo požehnání je prodloužená ruka Božího otce. Otec by měl žehnat své rodině.

Záznamy z přednášek je možné nalézt i na internetu: vojtechkodet.cz

Radmila Holubová

PESTRÉ PRÁZDNINY

Můj první zážitek byl na řece Hron na Slovensku, kam mě vzal tatínek s mými dvěma bráškami. Potkalo nás spousta dobrodružství. Spali jsme v sudu, lovili jsme vodní želvu, prozkoumávali strašidelný a opuštěný kemp a ani jednou jsme se necvakli.

Jsem také vděčná za tábor Archa, protože tam jsou super kamarádi i vedoucí a všichni jsou křesťané. Bomba byl i farní tábor v Rajnochovicích. Čeká nás ještě rodinná dovolená na faře v Jeseníkách, kde se potkám ještě s jinými kamarády. Kdybych měla sepsat všechny zážitky z prázdnin, tak by z nich byla jedna obrovská kniha. :D

Anežka Gajdušková, 11 let

HORY

Letošní prázdniny jsme se vydali na dovolenou do vysokohorské vesnice na úpatí západních rakouských a švýcarských Alp.

Vždy, když vystoupáme na vrcholy s ohromujícím pohledem do hlubokých údolí a propadlin, poznáváme, jak je člověk malý a nepatrný tvor. Hory v nás vzbuzují velkou pokoru, úctu a respekt. Vnímáme, že žádný z nás nemá nic pod svou kontrolou a je téměř ve všem odkázan na Stvořitele krásy kolem. Navíc se z těchto závratných výšin můžeme mnohému naučit. Pokud chceme na horách přežít a bezpečně se pohybovat, musíme respektovat pravidla. Jestliže je však porušujeme a nebereme je vážně, nemůžeme počítat, že dojdeme svého cíle. Podobně to funguje i v životě.

„Hora“ je obvykle v Písmu svatém vypodobněna jako místo setkání Boha s člověkem. Bůh na hoře promlouvá k Mojžíšovi, Ježíš je na hoře proměněn a také častokrát vystupuje na horu, aby byl sám a mohl se modlit. Tento duchovní rozměr je ve zdejší krajině umocněn tyčícími se velkými kříži přímo na vrcholcích a nespočtem kapliček rozestých na úbočích. Vše jsme se snažili vnímat, zakoušet i prožít během naší dovolené v nádherném prostředí pohádkově majestátních horských masivů, pastvin a průzračných jezírek.

Hlavičkovi

ČECHY

Náš otec Jan a bývalý kaplan otec Jenda dostali skvělý nápad udělat výlet do severních Čech. 26. června jsme tedy vyrazili ve skromném počtu, ale o to důvěrnější mohly být společné debaty. Naše první zastávka byla v Mohelnici u památníku upáleného šumperského děkana. Dále jsme navštívili Starou Boleslav a památník obětem u Terezínské pevnosti. Přespání jsme měli zařízené na faře v Srbské Kamenici u správce farnosti Marcela. Společně s Marcelem jsme další dny procházeli kostely v okolí, které opravil s pomocí tamních lidí, potomků sudetských Němců a spoustou dobrovolníků, kteří sem přijíždí zvláště o prázdninách z celé republiky. Tyto kostely vypadaly úchvatně a nikdo z nás nechtěl věřit, že před dvaceti lety to všechno byly jen zapomenuté trosky. Pan Marcel má stále spoustu práce a kdyby někdo měl zájem mu pomoci, tak se stačí ozvat a nezapomenutelný týden může začít

Miroslav Holub

POUŤ NA VELEHRAD

5. července jsme se vydali spolu s přáteli na každoroční slavnostní Cyrilometodějskou mši svatou na Velehrad. O půl sedmé jsme vyjeli vlakem oblečené v kroji a po příjezdu nás čekala 5 kilometrová cesta k bazilice. Když jsme dorazili na místo, mohli jsme se jít vyzpovídat a poté následovala mše. „No, to byla krása!“ Bohužel nebylo moc času, a tak jsme si po mši rychle zašli na pití, popovídat s přáteli, no a rychle zase zpět na vlak. Ale mé nohy už si chtěly odpočinout. V tanečních botkách, které mi byly trošku malé to byla hrůza. Nakonec jsem to zvládla. Ale za ty puchýře to rozhodně stálo. Doufám, že příští rok půjdu zase.

Terezie Martincová, 13 let

VYSOKÉ ŽIBŘIDOVICE

Letošní dovolenou jsme strávili na faře ve Vysokých Žibřidovicích. Toto krásné místo jsme objevili už před lety a rádi se sem vracíme. Na faru se vejde několik rodin, a i letos se nás tu vystříдалo víc než 20, dva dny tu s námi strávil i otec Jan. S ním jsme prožili středeční dopoledne a společnou mši svatou na krásném poutním místě v Neratově. Kostel Nanebevzetí Panny Marie se skleněnou střechou a jeho okolí je místem, které dostalo po revoluci druhou šanci a dnes dává šanci lidem s postižením a vrací život do vysídlené vesnice. Podobný osud mělo i poutní místo Maria Hilf ve Zlatých Horách, znovuobnovené v 90. letech 20. století. Milovníci turistiky vyrazili na blízký Kralický Sněžník s pramenem řeky Moravy nebo alespoň na rozhlednu Kraličák, kde se děti i dospělí vyřádili na bobové dráze. Horké počasí nás vyhnalo k vodě, některé k vodní nádrži Pastviny nebo do termálů ve Velkých Losinách. Letošní rok přál houbařům, a tak to na faře zavonělo smaženými bedlami a sušenými hříby. Všichni jsme si užili společné večery s kytarou, grilem a povídáním, děti se vyřádily při fotbalu nebo tvoření. Určitě budeme na dovolenou rádi vzpomínat a snad se sem někdy znovu podíváme.

Mirka Martincová

Co se událo v našich farnostech

TÁBOR MINISTRANTŮ

Jako každým rokem byl ministrantský tábor. Tento rok se jelo do Hrádku u Vlašimi. Celkově nás ministrantů bylo 12. Spali jsme na zdejší faře, ze které se dělaly výlety např. do Prahy, na zámek Konopiště nebo také do Kutné Hory. Tábor jsme si velmi užili a vrátili jsme se domů všichni zdraví.

Tomáš Hýsek

FARNÍ TÁBOR

Letošní farní tábor jsme uspořádali v Rajnochovicích, kde je farářem nám velmi blízký P. Jiří Šustek. Přihlásilo se nám 26 dětí, a to nejen z našich farností. Téma tábora jsme soustředili na světce, konkrétně na Johanku z Arku, sv. Petra, Maximiliana Kolbeho a Benedikta z Nursie. Děti zkoušely, jakými obtížemi a krásami tito světci museli procházet např.: překonání svých fyzických možností, sebezapírání, odvaha, komunikace s neznámými lidmi, síla společenství, společná modlitba nebo třeba chvála. Poslední táborový den si děti mezi sebou zvolily, kdo z nich je nejvíc „svatý“ a výherce dostal svatozář. Teď už jen doufáme, že na příštím táboře budeme mít alespoň zpola tak skvělé děti.

Miroslav Holub

PUŤÁK

Letošního puťáku jsme se zúčastnili čtyři mimo žen a dětí (celkem sedm). Výletovali jsme podél řeky Sázavy. Tady jsou ohlasy přeživších, kteří byli ochotní se podělit o své prožitky:

Nejzajímavější zážitek:

Spaní v průtrži pod celtou.
Výlet do Číhoště.

Kostel Nanebevzeti Panny Marie v Číhošti, kde se odehrál Číhošťský zázrak + expozice o životě a umučení P. Josefa Toufara.

Pokec večer a noc na hradě .

Největší překvapení:

Večerní debaty ;).

Můj super hřejivý nový spacák.

Znova mě překvapilo, jak dobré může být jídlo z kotlíku.

Nošení kamenů na stavbu hradu.

Největší zklamání:

Že Sázava nebyla hlubší a nedalo se v ní dobře vykoupat.

Že nepřijel Jenda.

Že nejela Gabča a nedojel Jenda .

Pan průvodce v Číhošti.

Popiš puťák 3 slovy:

Opět parádní výprava!

Letos těžká pohoda.

Příroda- vlaky - památky.

Bylo to výtečné.

Pohodička, kamarádi, chuže.

Co ses nového naučil:

Že chlapské náladičky jsou někdy horší než ty ženské.

Z jakých kamenů se nejlépe staví hradní věž.

Jak se lépe chovat k ženám.

Nejlepší hláška:

Jsi nivový šnek!

Když dojdeš pinšlem na konec, můžeš si nasadit novou dámu.

Když dojdu piškem na konec, tak si můžu nasadit novou dámu.

Je to výtečné.

Jsi pěkná.

Štěpán, Ája, Kuba

SDM LISABON

Na celosvětové setkání v Lisabonu jsem jela společně s Arcibiskupským gymnáziem Kroměříž. Tuto cestu jsme začali v pondělí 31. 7. v naší školní kapli mši. Následně po mši jsme vyrazili směr letiště Praha. Let proběhl v pořádku. Mnozí z nás letěli poprvé, o to více to bylo zážitkové. Společně s námi letěli i naši čeští biskupové. Právě jejich zásluhou byl náš školní kaplan Petr Káňa klidnější. V případě potřeby mu totiž mohli poskytnout poslední pomazání :D. Přistáli jsme kolem půlnoci a šli hledat ubytování. Právě na tuto část výpravy ovšem nevzpomínám nejradši, protože byla v takovém množství lidí opravdu velmi náročná. Do tří ráno jsme čekali na registračním centru. Poté jsme se jako skupinka, která měla jít do rodin, přesunuli do haly. Tam jsme do rána vyčkávali na naše portugalské rodiny. V úterý ještě doznívala vysílající organizace. Mnozí z naší skupinky se museli od rodin opět stěhovat do haly, protože nebyli plnoletí. Večer už jsme ale byli odměněni zahajovací českou mší svatou. Další dny probíhaly v podobném rytmu. Dopo-

ledne se konal program v českém centru. Vždy byla nějaká katecheze, mše, informační okénko a tzv. prolamování ledu mezi poutníky. Každé dopoledne bylo doprovázeno hudbou. Po skončení mše v českém centru jsme měli na výběr z mnoha různých programů, ať už koncertů, výstav, poznávání města či duchovního programu. Nejvíce zábavy jsme zažili vždy v metru, když jsme s ostatními poutníky ze světa zpívali různé písničky. Během týdne proběhlo mnoho akcí s papežem Františkem. Tím nejkrásnějším a nejhlubším prožitkem pro mě bylo setkání na sobotní závěrečné vigilií a nedělní mši. A to i za cenu trochu náročnějších podmínek - byl trochu boj najít si místo na spaní (např. naše šestičlenná skupinka spala na dvou karimatkách), ale i tak jsme si to užili jak spolu, tak s papežem Františkem a hlavně Tím, co tento náš společný čas poželhal a provázel nás jím.

Adriana Kuželová

POUŤ MAMINEK K PANNĚ MARII VYSOCKÉ

V úterý 22. srpna, v den svátku Panny Marie Královny, se u kapličky ve Vysokém Poli konala již tradiční prázdninová pouť maminek s dětmi, aby se společně pomodlili a oslavili mši svatou. Náš pan farář Jan Ston zahájil svou promluvu tím, že se ptal dětí, podle čeho by rozpoznaly královnu? Panna Maria sice žádné rysy, ani znaky královny nenesla, ale přesto se jí stala. I my se můžeme vždy spolehnout na tuto Královnu – Marii, která nás má ráda a nedovolí, abychom se v životě ztratili.

Hana Hlavičková

Co nás ve farnostech čeká

Neděle 3. 9. / Luhačovice, Pozlovice
Žehnání aktovek při mších svatých

Sobota 9. 9. / Farní pouť na Svatý Hostýn

- 10:15 hod. mše svatá
- Odpoledne návštěva Holešova, místa, kde působil sv. Jan Sarkander

Neděle 17. 9. / Luhačovice, Pozlovice
Poděkování za úrodu

Úterý 19. 9. / Luhačovice

Mše svatá za Charitu Luhačovice

- 7:00 hod. mše svatá v zámecké kapli

Neděle 24. 9. / Luhačovice

Divadelní představení Osobní příběh

- 15:00 hod. představení na motivy knihy Alchymista od Paula Coelho
- Hrají divadelní ochotníci z farnosti Holešov

Pondělí 25. 9. / Luhačovice
Přednáška a varhanní koncert
Prof. Michala Novenka

Úterý 26. 9. / Luhačovice
Varhanní koncert pro školy

28.-30. 9. / Farní pouť do Čech

- Návštěva poutních míst a sestry Kateřiny Pii Slovákové v klášteře v Kájově

Neděle 8. 10. / Pouť v Ludkovicích

- 14:30 hod. mše svatá

Pátek 13. 10. / Luhačovice
Přednáška na téma: Česká státnost - svatováclavská a jiné tradice

- Od 19:00 hod. přednáší Prof. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.

Sobota 14. 10. / Děkanátní pouť do Štípy
za nová kněžská a řeholní povolání a za rodiny

Náboženství

**Jak předat víru svým dětem?
Jak ukázat cestu k Bohu dalším
generacím?**

Vím, že někteří z vás se těmito otázkami občas zabýváte a hledáte na ně odpověď. Někteří máte mnohem důležitější starosti, a tak jste nad tím třeba ještě nepřemýšleli.

Vyprávěl mi jeden kněz z Čech o matce, která vozila svou desetiletou dceru každý týden 20 kilometrů do města na faru, aby se mohla zúčastnit výuky náboženství a společně se mohla setkat s věřícími kamarády. Po hodině náboženství zase cestovaly 20 kilometrů domů. Nevíme, jestli se dívka za několik let rozhodne žít svůj život s Bohem. V každém případě se její matka snaží předat jí něco, co je asi i pro ni samotnou moc důležité.

V katechismu se dočteme, že víra je dar. A mnozí můžeme ve svém životě potvrdit, jak přes různá podivuhodná setkání a někdy zvláštní skutečnosti začal člověk přemýšlet nad svým životem, hledal si cestu k modlitbě, přemýšlel, co pro něho znamená jít na mši svatou, učil se číst v Bibli a snažil se alespoň trochu porozumět...

Začíná nový školní rok a s ním i výuka náboženství. Ta probíhá v naší farnosti ve škole, a jak možná tušíte, je složitě najít vhodný čas, který by přes všechny kroužky a další aktivity vyhovoval vám i vašim dětem.

Náboženství ve škole bude i nadále, ale rád bych nabídl možnost výuky náboženství žákům od 6. do 9. třídy každou středu v 17 hodin ve farní klubovně v Luhačovicích.

A bude záležet hlavně na vás, rodiče, nakolik se budete zajímat, jestli vaše dítě do náboženství chodí, nebo nechodí. Život z víry, to nejsou jen informace, které se má člověk naučit, jde o mnohem více, o poznávání Boha, o sebepoznání, o společenství...

Bližší informace ohledně náboženství se dozvíte na začátku září v ohláškách.

P. Jan Ston

Biblické společenství

**Jednou za 14 dní ve čtvrtek v sudé
týdny od 18 hodin.**

Máte chuť růst ve vztahu k Bohu skrze modlitbu a četbu Bible? Chcete se učit rozeznávat Boží dotek, naslouchat Jeho hlasu a vzájemně se obohacovat tím, jak rozmanitě se Bůh každého z nás dotýká, i zažívat, jak společně tvoříme celek, církev? Pokud ano, přijďte v sudý čtvrtek po mši svaté do klubovny, kde je od 18 hodin setkání biblického společenství. Nejde v první řadě o výklad Písma svatého, o jeho historický rozbor, ale o to, jak se nás Bůh skrze Své Slovo osobně dotýká.

Gabriela Beníčková

DNY CHARITY LUHAČOVICE ZÁŘÍ 2023

HRADISKO 100, 763 26 LUHAČOVICE

• MĚŘENÍ GLYKÉMIE A TLAKU

úterý 12. září / 8:00 - 9:30 / Charita Luhačovice
Pro prvních 20 zájemců je měření glykémie ZDARMA.

• ŽEHNÁNÍ SOCIÁLNÍHO AUTOMOBILU

čtvrtek 14. září / 13:00 - 15:00 / Charita Luhačovice
Akce pro donátory, kteří nám pomohli s pořízením nového sociálního automobilu firmou KOMPAKT spol. s.r.o. pro naše sociální služby.

• HRAVÉ DOPOLEDNE VE STACIONÁŘI

pátek 15. září / 9:00 - 11:00 / Denní stacionář
Aktivní dopoledne v dobré společnosti.

• CHARITNÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

neděle 17. září / 7:30 - 16:00 / Svatý Hostýn
Navštivte s námi významné mariánské poutní místo.
Těšit se můžete na společnou mši svatou a Cestu světla.

• MŠE SVATÁ ZA CHARITU LUHAČOVICE, JEJÍ UŽIVATELE, DOBROVOLNÍKY A DÁRCE

úterý 19. září / 7:00 - 8:00 / Zámecká kaple
Poděkování za charitní dílo s pozváním na společnou snídani pro farníky.

Dne 27. 9. se slaví památka sv. Vincence z Paula, patrona charitního díla.

Zveme vás na Dny Charity Luhačovice, které se uskuteční v průběhu měsíce září. Každý týden pořádáme nejrůznější akce určené veřejnosti. Těšit se můžete na bezplatné měření glykémie anebo na společnou Charitní pouť na Svatý Hostýn aj. Vidět a zažít je přece lepší než slyšet a přečíst. Více informací naleznete na našich stránkách www.luhacovice.charita.cz.

Přednáška a varhanní koncert

Prof. Michal Novenko

Varhaník, hudební
skladatel, pedagog
Pražské konzervatoře.

To je Michal Novenko, na jehož koncert se můžeme těšit i u nás v Luhačovicích. Profesor Novenko koncertuje téměř na všech kontinentech. Jeho um si mohli poslechnout posluchači od Mexika, přes Jihoafrickou republiku až po Izrael. Založil festival Organum hydraulicum a také Orlicko - Kladský varhanní festival.

Jsme rádi, že ho můžeme přivítat i u nás a srdečně všechny zveme na tuto jedinečnou kulturní událost.

Zveme vás
na jedinečnou hudební událost
v Luhačovicích

25. 9. 2023 16:00
PŘEDNÁŠKA
"Světové varhany"

Prof. MICHAL NOVENKO
varhanní mistr a skladatel
kostel Sv. Rodiny Luhačovice

25. 9. 2023 19:00 KONCERT
26. 9. 2023 10:00 koncert pro školy

vstupné dobrovolné
www.novenko.eu

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, FB: facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice, web: www.luhacovicefarnost.cz. Redakční rada: Bc. Klára Bětíková, Mgr. Eva Janíková, Bc. Helena Janíková, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona.

Své příspěvky můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. dne předcházejícího měsíce.